REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Zagreb, Turinina 3

Poslovni broj: P-1746/2023-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sutkinji toga suda Paulini Buča, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivice Brleka iz Konjščine, Jertovec 82, OIB: 58585876811, kojeg zastupa punomoćnica Đurđica Kos, odvjetnica u Svetom Ivanu Zelini, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Leko i partneri d.o.o., Zagreb, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 20. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnicu Đurđicu Kos, odvjetnicu i punomoćnika tuženika Filipa Bujana, odvjetničkog vježbenika, 11. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuju se ništetnima i bez pravnog učinka odredbe članka 1. i 6.2. Ugovora o kreditu broj 9011054625 koji je solemniziran dana 02. ožujka 2006. kod javnog bilježnika Vlasto Podgajski iz Zaboka, pod posl. br. Ou-250/06, sklopljen između tužitelja Brlek Ivice iz Konjščine, Jertovec 82, OIB: 58585876811, kao korisnika kredita i tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 30, 10 000 Zagreb, OIB: 02535697732, kao kreditora, u dijelu kojim je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

II Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d., Radnička cesta 30, Zagreb, OIB: 02535697732, da tužitelju Brlek Ivici iz Konjščine, Jertovec 82, OIB: 58585876811, isplati iznos od 1.503,69 eur, sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeća do isplate na svaki pojedinačni mjesečni iznos, i to:
- na iznos od 9,44 eur tekućom od 29.10.2008. do isplate,
- na iznos od 6,65 eur tekućom od 01.11.2008. do isplate,
- na iznos od 7,20 eur tekućom od 01.01.2009. do isplate,
- na iznos od 8,55 eur tekućom od 01.02.2009. do isplate,
- na iznos od 9,15 eur tekućom od 01.03.2009. do isplate,
- na iznos od 7,28 eur tekućom od 01.04.2009. do isplate,
- na iznos od 7,58 eur tekućom od 01.05.2009. do isplate,
- na iznos od 5,13 eur tekućom od 01.06.2009. do isplate,
- na iznos od 3,07 eur tekućom od 01.07.2009. do isplate,

- na iznos od 3,53 eur tekućom od 01.08.2009. do isplate,
- na iznos od 4,72 eur tekućom od 01.09.2009. do isplate,
- na iznos od 4,58 eur tekućom od 01.10.2009. do isplate,
- na iznos od 3,45 eur tekućom od 01.11.2009. do isplate,
- na iznos od 5,57 eur tekućom od 01.12.2009. do isplate,
- na iznos od 7,12 eur tekućom od 01.01.2010. do isplate,
- na iznos od 9,61 eur tekućom od 01.02.2010. do isplate,
- na iznos od 8,96 eur tekućom od 01.03.2010. do isplate,
- na iznos od 12,17 eur tekućom od 01.04.2010. do isplate,
- na iznos od 11,47 eur tekućom od 01.05.2010. do isplate,
- na iznos od 12,94 eur tekućom od 01.06.2010. do isplate,
- na iznos od 22,66 eur tekućom od 01.07.2010. do isplate,
- na iznos od 20,58 eur tekućom od 01.08.2010. do isplate,
- na iznos od 24,31 eur tekućom od 01.09.2010. do isplate,
- na iznos od 24,39 eur tekućom od 01.10.2010. do isplate,
- na iznos od 20,63 eur tekućom od 01.11.2010. do isplate,
- na iznos od 28,04 eur tekućom od 01.12.2010. do isplate,
- na iznos od 37,26 eur tekućom od 01.01.2011. do isplate,
- na iznos od 30,91 eur tekućom od 01.02.2011. do isplate,
- na iznos od 33,21 eur tekućom od 01.03.2011. do isplate,
- na iznos od 30,11 eur tekućom od 01.04.2011. do isplate,
- na iznos od 30,50 eur tekućom od 01.05.2011. do isplate,
- na iznos od 42,79 eur tekućom od 01.06.2011. do isplate,
- na iznos od 43,62 eur tekućom od 01.07.2011. do isplate,
- na iznos od 54,23 eur tekućom od 01.08.2011. do isplate,
- na iznos od 49,09 eur tekućom od 01.09.2011. do isplate,
- na iznos od 43,41 eur tekućom od 01.10.2011. do isplate,
- na iznos od 42,71 eur tekućom od 01.11.2011. do isplate,
- na iznos od 42,20 eur tekućom od 01.12.2011. do isplate,
- na iznos od 44,70 eur tekućom od 01.01.2012. do isplate,
- na iznos od 47,32 eur tekućom od 01.02.2012. do isplate,
- na iznos od 47,51 eur tekućom od 01.03.2012. do isplate,
- na iznos od 45,76 eur tekućom od 01.04.2012. do isplate,
- na iznos od 46,63 eur tekućom od 01.05.2012. do isplate,
- na iznos od 47,45 eur tekućom od 01.06.2012. do isplate,
- na iznos od 46,15 eur tekućom od 01.07.2012. do isplate,
- na iznos od 46,58 eur tekućom od 01.08.2012. do isplate,
- na iznos od 45,85 eur tekućom od 01.09.2012. do isplate,
- na iznos od 43,98 eur tekućom od 01.10.2012. do isplate,
- na iznos od 45,95 eur tekućom od 01.11.2012. do isplate,
- na iznos od 47,04 eur tekućom od 01.12.2012. do isplate,
- na iznos od 46,66 eur tekućom od 01.01.2013. do isplate,
- na iznos od 42,44 eur tekućom od 01.02.2013. do isplate,
- na iznos od 46,03 eur tekućom od 01.03.2013. do isplate,
- na iznos od 44,82 eur tekućom od 20.03.2013. do isplate, sve po stopi koja se za razdoblje od dana dospijeća do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.

kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

III Odbacuje se kao nepravodoban prigovor tuženika Privredne banke Zagreb d.d. radi prebijanja tražbine prema tužitelju Ivici Brleku u iznosu od 124,97 EUR s osnove negativnih tečajnih razlika, istaknut podneskom od 8. svibnja 2026.

IV Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.375,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 11. studenog 2026. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 9011054625, solemniziran 2. ožujka 2006. kod javnog bilježnika Vlaste Podgajskog u Zaboku pod poslovnim brojem Ou-250/06, kojim mu je za kupnju vozila odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti 14.824,98 CHF prema srednjem tečaju tečajne liste tuženika na dan korištenja kredita. Ugovorena je otplata kroz 84 mjesečna anuiteta plativo u kunama prema srednjem tečaju CHF tečajne liste tuženika na dan plaćanja. Navodi da nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora niti je primjereno obaviješten o valutnom riziku i njegovim ekonomskim posljedicama. Poziva se na pravomoćna utvrđenja iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača te zahtijeva utvrđenje ništetnosti dijelova članaka 1. i 6.2. Ugovora o kreditu i povrat preplaćenih iznosa.

1.1. Podneskom od 14. svibnja 2026. tužitelj je nakon zaprimljenog nalaza i mišljenja vještaka konačno specificirao tužbeni zahtjev te potražuje isplatu iznosa od 1.503,69 EUR s pripadajućim zateznim kamatama na pojedinačne iznose uz zahtjev za utvrđenje ništetnosti dijelova članaka 1. i 6.2. Ugovora o kreditu i naknadu troškova postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i daljnjim podnescima osporava osnovu i visinu zahtjeva. Ističe da je kredit otplaćen i da tužitelj nema pravni interes za traženo utvrđenje, da se kolektivne presude ne mogu izravno primijeniti na individualni ugovor i restitucijski zahtjev te da je valutna klauzula zakonom dopuštena, jasna, razumljiva i uočljiva. Poziva se na ugovornu izjavu o informiranosti i solemnizaciju ugovora, smatrajući da je tužitelj svojevoljno prihvatio ugovor bez dodatnih pitanja. Protivi se obračunu prema početnom tečaju jer taj tečaj nije ugovoren za cijelo razdoblje otplate i ističe prigovor zastare. Podneskom od 8. svibnja 2026. traži utvrđenje svoje tražbine od 124,97 EUR na ime negativnih tečajnih razlika i njezino prebijanje s tražbinom tužitelja, a podredno ističe prigovor prijeboja.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu broj 9011054625 solemniziran pod poslovnim borjem Ou-250/06 od 2. ožujka 2006., otplatnu tablicu, plan otplate s promjenama kamatne stope te knjigovodstvene kartice po predmetnoj kreditnoj partiji, provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije Darfin d.o.o., te je sud izveo dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke.

4. Među strankama nije sporno da je tužitelj s tuženikom sklopio predmetni ugovor, da mu je odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti 14.824,98 CHF s namjenom kupnje vozila i rokom otplate od 84 mjeseca te da je kredit otplaćen. Nije sporno ni da je ugovorena otplata u kunama prema srednjem tečaju CHF tečajne liste banke na dan plaćanja.

4.1. Sporni su poštenost i valjanost odredbi o valutnoj klauzuli, okolnosti informiranja tužitelja i pojedinačnog pregovaranja, primjenjivost kolektivnih utvrđenja, pravna osnova i visina povrata, početak tijeka kamata i zastara. Sporne su i postupovne pretpostavke te osnovanost tuženikovih prigovora radi prebijanja i prijeboja.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno i rezultata cjelokupnog postupka, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), sud ocjenjuje tužbeni zahtjev osnovanim.

6. Iz ugovorne dokumentacije proizlazi da je Ugovor o kreditu sklopljen 2. ožujka 2006. između tuženika kao banke i tužitelja kao korisnika kredita, uz sudjelovanje Branke Brlek kao solidarnog dužnika. Člankom 1. odobrena je kunska protuvrijednost 14.824,98 CHF prema srednjem tečaju tečajne liste banke na dan korištenja kredita, člankom 2. određena je kupnja vozila, a člankom 4. početna kamatna stopa od 5,17 % godišnje, promjenjiva sukladno odluci banke. Člancima 6.1. i 6.2. ugovorena je otplata kroz 84 mjeseca u mjesečnim anuitetima plativo u kunama prema srednjem tečaju CHF tečajne liste banke na dan plaćanja.

7. Iz otplatne tablice proizlazi početni anuitet od 210,72 CHF i nominalna kamatna stopa od 5,17 %. Knjigovodstvene kartice prikazuju knjiženja glavnice, kamata i drugih obveza te uplate i prijeboj uplata s pojedinim zaduženjima.

7.1. U svom iskazu tužitelj je u bitnome naveo da je kredit podigao radi kupnje automobila koji mu je bio potreban za odlazak na posao i osobne potrebe. Radio je kao zaštitar i zbog niske plaće nije mogao kupiti vozilo u gotovini. U auto kući ponuđen mu je kredit kod tuženika s kojim je auto kuća imala dogovor, iako je račun imao u Zagrebačkoj banci. Njegova supruga sudjelovala je kao sudužnik. Ugovor je bio unaprijed pripremljen, po principu uzmi ili ostavi, a o njegovim odredbama nije pregovarao. Nitko mu u banci nije objasnio valutnu klauzulu i njezine rizike, a za vezanost kredita uz CHF saznao je kod javnog bilježnika. Ugovor je pročitao, ali ga je razumio samo u skladu sa svojim mogućnostima jer nije ekonomske struke. Automobil nije korišten za potrebe obrta ili trgovačkog društva.

7.2. Sud prihvaća iskaz tužitelja u dijelu koji se odnosi na privatnu namjenu kredita, izostanak pojedinačnog pregovaranja i konkretnih objašnjenja valutnog rizika, ocjenjujući ga uvjerljivim, životnim i suglasnim ugovornoj dokumentaciji. Činjenica da je tužitelj ugovor pročitao ne proturječi njegovu iskazu da mu ekonomske posljedice valutne klauzule nisu objašnjene.

8. U vrijeme sklapanja ugovora bio je na snazi Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, dalje: ZZP/03). Prema čl. 81. toga Zakona nepoštena je odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo ako protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako ju je trgovac unaprijed formulirao i potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj. Prema čl. 84. ograničenje ispitivanja poštenosti odredbi o predmetu ugovora i cijeni pretpostavlja njihovu jasnoću, razumljivost i uočljivost. Prema čl. 87. nepoštena odredba je ništetna, a ostatak ugovora može opstati bez nje.

9. Iz ugovora i iskaza tužitelja proizlazi da je tužitelj ugovor sklopio kao fizička osoba radi kupnje osobnog automobila izvan poslovne ili poduzetničke djelatnosti. Korištenje vozila za dolazak na radno mjesto zaštitara ne znači da je kredit ugovoren u okviru njegove samostalne profesionalne djelatnosti. Stoga tužitelj ima svojstvo potrošača i uživa zaštitu propisanu ZZP/03.

10. Sud je, sukladno odredbi čl. 502.c ZPP-a, vezan pravnim utvrđenjima iz pravomoćnih odluka donesenih u postupku zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača na koja se tužitelj poziva. U postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012, u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu u CHF, potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., povodom koje je donesena presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019., utvrđeno je da je i tuženik Privredna banka Zagreb d.d. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača ugovaranjem valutne klauzule u CHF bez pružanja potrebnih informacija o njezinu značenju, ekonomskim posljedicama i rizicima, čime je stvorena znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Navedena utvrđenja primjenjuju se na predmetni potrošački ugovor sklopljen u razdoblju obuhvaćenom kolektivnom zaštitom.

11. Nije osnovan prigovor da sama zakonska dopuštenost valutne klauzule isključuje ispitivanje poštenosti konkretne odredbe. Ne osporava se mogućnost ugovaranja zaštite vrijednosti novčane obveze, nego način ugovaranja i transparentnost rizika u ovom potrošačkom odnosu. Ugovorna izjava iz članka 11.9. o upoznatosti s promjenama tečaja nije dokaz sadržaja konkretno danih objašnjenja niti pojedinačnog pregovaranja. Tuženik nije dokazao da je tužitelj mogao razumjeti posljedice znatnog jačanja CHF na ukupnu obvezu otplate. Solemnizacija potvrđuje provedene javnobilježničke radnje, ali ne otklanja nepoštenost ugovorne odredbe. Ne zahtijeva se da banka predvidi točno buduće kretanje tečaja, nego da primjereno objasni rizik koji potrošač preuzima. Stoga su pobijani dijelovi članaka 1. i 6.2. ništetni prema čl. 81. i čl. 87. ZZP/03. Otplaćenost kredita ne uklanja pravni interes tužitelja za utvrđenje ništetnosti kao osnovu zahtjeva za povrat. Pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se, sukladno čl. 328. Zakona o obveznim odnosima.

12. Budući da su odredbe o valutnoj klauzuli u CHF ništetne, tuženik je dužan vratiti tužitelju iznose koje je na temelju tih odredbi više naplatio, sukladno odredbama čl. 323. st. 1. i čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, dalje: ZOO). Ništetnost navedenih odredbi ne utječe na valjanost ostalih odredbi ugovora ni na obvezu tužitelja da vrati primljeni iznos kredita s ugovorenim kamatama prema odredbama koje nisu predmet ovog postupka. Visina preplate utvrđuje se usporedbom stvarno plaćenih kunskih iznosa anuiteta s iznosima koji bi bili plaćeni primjenom tečaja CHF na dan korištenja kredita. Radi utvrđivanja te razlike proveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije Darfin d.o.o. Tužitelj na nalaz i mišljenje nije imao primjedbi te ga je u cijelosti prihvatio. Tuženik je osporavao obračun prema tečaju CHF na dan korištenja kredita, navodeći da stranke nisu ugovorile fiksni tečaj za cijelo razdoblje otplate, te je zahtijevao uračunavanje negativnih tečajnih razlika.

Sud nije prihvatio navedene prigovore. Usporedba s početnim tečajem ne znači da su stranke ugovorile fiksni tečaj, nego služi utvrđivanju iznosa koje je tuženik više naplatio primjenom ništetne valutne klauzule. Tuženikovi prigovori odnose se na pravnu osnovu obračuna, a ne na konkretne računske pogreške u nalazu.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje kao objektivan, stručan i izrađen u skladu s pravilima struke te ga uzeo kao osnovu za utvrđenje visine preplate.

12.1. Na iznose preplate tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate od dana svake pojedine uplate, sukladno čl. 1115. ZOO-a. Tuženik se smatra nepoštenim stjecateljem jer je primjenjivao nepoštenu ugovornu odredbu, a tužitelju nije primjereno objasnio valutni rizik i njegove posljedice. Početak tijeka kamata određuje se prema datumima stvarnih uplata, u granicama postavljenog zahtjeva. Stopa zakonskih zateznih kamata određuje se prema čl. 29. ZOO-a.

13. Nije osnovan prigovor zastare koji je istaknuo tuženik. Riječ je o zahtjevu za povrat stečenog bez osnove, na koji se primjenjuje opći petogodišnji zastarni rok iz čl. 225. ZOO-a, a ne rok za naknadu štete. Pokretanjem postupka zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača zastara je prekinuta te je u odnosu na valutnu klauzulu u

CHF ponovno počela teći od pravomoćnosti kolektivne odluke 14. lipnja 2018. Budući da je tužba podnesena 13. lipnja 2023., prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka, tužiteljeva tražbina nije zastarjela.

13.1. Sud je dopustio preinaku tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva nakon financijskog vještačenja, sukladno čl. 190. st. 2. i 3. ZPP-a. Točna visina preplate utvrđena je tek vještačenjem, pa tužitelj bez svoje krivnje nije mogao ranije postaviti zahtjev u toj visini. Zahtjev se temelji na istoj činjeničnoj osnovi, a dopuštenje preinake svrsishodno je za konačno rješenje odnosa među strankama (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev-422/2024-2 od 27. kolovoza 2024.).

13.2. Nije osnovan ni prigovor zastare povećanog dijela tužbenog zahtjeva. Tužitelj je nakon vještačenja povećao zahtjev za povrat preplate zbog ništetne valutne klauzule u CHF, ne mijenjajući njegovu činjeničnu osnovu. Budući da je tužba podnesena u roku i preinaka dopuštena, zastara je i za povećani dio zahtjeva prekinuta podnošenjem tužbe, a ne tek njegovim povećanjem (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev-620/2025-2 od 16. srpnja 2025.).

14. Tuženik je podneskom od 8. svibnja 2026. istaknuo prigovor radi prebijanja tražbine u iznosu od 124,97 EUR s osnove negativnih tečajnih razlika. Prethodni postupak zaključen je na ročištu 7. ožujka 2025. Tuženik je na tom ročištu zatražio da se pri vještačenju uzmu u obzir negativne tečajne razlike, ali nije određeno istaknuo prigovor radi prebijanja. Budući da se prema čl. 288.a st. 6. ZPP-a taj prigovor može istaknuti do zaključenja prethodnog postupka, njegovo isticanje nakon vještačenja nije pravodobno. Stoga je prigovor odbačen kao nepravodoban, bez odlučivanja o postojanju tuženikove tražbine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev-549/2023-4 od 18. prosinca 2023.).

14.1. Nije osnovan ni podredno istaknuti materijalnopravni prigovor prijeboja. Tuženik svoju tražbinu od 124,97 EUR temelji na negativnim tečajnim razlikama iskazanim u nalazu vještaka. Međutim, sama razlika između plaćenih anuiteta i iznosa obračunatih prema početnom tečaju ne znači da tuženiku pripada pravo na nadoplatu. Nalazom je utvrđena računska razlika, ali time nije utvrđeno da je tužitelj u tom iznosu stekao korist bez pravne osnove koju bi bio dužan vratiti tuženiku. Sud stoga ne nalazi postojanje tuženikove protutražbine podobne za prijeboj prema čl. 195. ZOO-a, zbog čega tužiteljeva tražbina nije prestala prijebojem.

15. Odluka o troškovima temelji se na čl. 154., čl. 155. i čl. 164. ZPP-a. i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23). Tužitelju je dosuđen slijedeći trošak:
-sastav tužbe 200,00 eur
-sastava podneska 19.2.2024. 200,00 eur
-sastava podneska 2.9.2024. 200,00 eur
-sastava podneska 14.5.2026. 200,00 eur
-sastava podneska 18.5.2026. 200,00 eur
-pristupa ročištu 7.3.2025. 200,00 eur
-pristupa ročištu 20.10.2026. 200,00 eur

-pristupa ročištu za objavu presude 100,00 EUR**,** sve uvećano za PDV 25 % 375,00 EUR i trošak predujma za financijsko vještačenje 500,00 EUR odnosno tužitelju je dosuđeno 2.375,00 EUR.

15.1. Na dosuđeni iznos troškova pripadaju zatražene zakonske zatezne kamate od dana donošenja presude do isplate prema čl. 151. st. 3. ZPP-a i čl. 29. ZOO-a.

16. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 11. studenog 2026.

Sutkinja:
Paulina Buča

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove odluke može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa odluke. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:
tužitelju po punomoćniku
tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-f9e04**

Kontrolni broj: **0d867-4f059-204f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.